

Net als de verwante *micacea* vervet de vlinder sterk. Bij het opspannen is het dan ook wel zaak het achterlijf zo min mogelijk aan te raken. De minste beschadiging maakt, dat het in één grote vetvlek verandert.

Nadat bij mij thuis de vlinders waren uitgekomen, ben ik nog twee maal overdag naar de vindplaats geweest om te zien, of daar ook vlinders te vinden zouden zijn. Maar ik heb er niet één kunnen ontdekken, hoewel de poppen nog steeds aange troffen werden. Vliegen doet *petasitis* niet veel. Geen enkele maal heb ik het bij mijn gekweekte exemplaren waargenomen. De vlinders komen 's avonds laat of 's nachts uit en de volgende morgen zitten ze nog onbeweeglijk tegen de wand van de bak, zonder enig spoor van beschadiging door vliegen.

Over het uiteindelijk resultaat, 49 vlinders van 45 rupsen plus 20 gevonden poppen, ben ik natuurlijk zeer tevreden. Twee maal vond ik een dode rups. Wat de oorzaak hiervan is, weet ik niet. Van de twee dan nog resterende rupsen heb ik niets terug gevonden. De bewering, dat aan de planten te zien zou zijn, welke door rupsen aangetast zijn, lijkt me nogal dubieus. In Slikkerveer heb ik daarvan althans niets kunnen bespeuren.

De vlinder is weinig variabel, soms iets lichter of donkerder van grondkleur. De wijfjes zijn goed te herkennen aan de vorm van het achterlijf en ze zijn ook wat groter dan de mannetjes. Het mooist vond ik wel, dat geen verschil in grootte te zien was tussen de gekweekte dieren en die, welke uit de verzamelde poppen kwamen. Dit bewijst wel, dat de manier van kweken goed is geweest. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat *Hydraecia petasitis* vrij gemakkelijk kweekt, mits men het voedselprobleem weet op te lossen.

Summary

About half May 1963 young caterpillars of *Hydraecia petasitis* were very common in a colony of *Petasitis officinalis* in the province of South Holland. They were easily found by checking the flower stems. In the top of infested stems was a little hole through which the caterpillars had entered them.

Excellent breeding results were obtained by placing a number of plants in an old aquarium with a layer of earth. Only now and again the plants had to be renewed. The moths bred in this way were of quite normal size.

Hendrik-Ido-Ambacht, Burgemeester van Akenwijk 8 a.

Amathes c. nigrum L., *f. fritschi* Culot (Lep., Noct.). Bij een kleine zending vlinders, die Pater MUNSTERS mij ter determinatie zond, bevond zich een exemplaar van deze rareiteit. De normale voorvleugeltekening is op de niervlek en de vlek aan de costa na geheel verdwenen. Van de zwarte vlek, waaraan de soort zijn naam te danken heeft, is dus niets meer te bespeuren. In plaats daarvan loopt van de niervlek naar de vleugelwortel een wigvormige bruine vlek, die de gehele middencel vult. In de prachtige afbeelding van CULOT (Noct. et Géom. d'Europe, vol. 1, pl. 7, fig. 4, 1909) staan in deze lichte vlek twee zwarte stippen, blijkbaar de restanten van de *c*. In het Nederlandse exemplaar, dat 20 september 1961 te Stein werd gevangen, staat op de rechter voorvleugel alleen de stip voor de niervlek, terwijl de linker voorvleugel zelfs beide stippen mist.

De vorm is zeer waarschijnlijk recessief ten opzichte van de normaal getekende en kan blijkbaar onafhankelijk van de grondkleur voorkomen. Het door CULOT afgebeelde holotype is een ♂ van Besançon met vrijwel normale grondkleur, het ♀ van Stein heeft de zwartachtige grondkleur van *f suffusa*. Het bevindt zich in de collectie van het Missiehuis te Stein. — LPK.